

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

18. Dies Aprilis. Nec malam conscientiam sanat laudantis præconium, nec convulnerat convitiantis opprobrium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

18. DIES APRILIS.

Nec malam conscientiam sanat laudantis
 praconium, nec convulnerat convi-
 tiantis opprobrium. *S. Augustinus cont.*
Pet. 1. 3.

Convi- I. **D**etraximus Detractioni, jam fa-
 tium. ciemus convitium Convitio,
 dum probabimus esse infame,
 & enorme vitium. Detractio, clanculum famam
 alienam imminuit; Convitium aperte: quod id-
 circo homini læso, ejusque famæ est magis inju-
 rium. Convitium hîc intelligo, impudentem a-
 lienæ famæ lacerationem; illo ipso, cujus fama
 conspurcatur coram adstante: fereque adjunctum
 habet maledictum. Hoc tempore, quo nulla vix
 ulli est cura de alterius nomine, omni propè sermo,
 est maledictio. Hæc tria in plurimis concurrunt:
 proximo malè velle, malè facere, male dicere. Sic
 in proximi vel ruinam, vel jacturam impiè conspi-
 rant voluntas, Manus, Lingua. Si proximo irasci-
 mur, prima irarum tela sunt maledicta. Sic quod non
 possumus imbecilli, optamus irati: quod nequimus
 defectu facultatis, supplemus malignitate volunta-
 tis. Dùm desint nobis indignantibus, quibus pro-
 ximo noceamus, arma, utimur malis votis, vel certè
 amarulentis verbis, pro armis. Hinc omnia convi-
 tiorum plena: hinc illa præclara encomia, cùm alter
 ab altero luscus, lippus, tardus, bardus, stupidus,
 T 3 stupor,

stupor, stipes, truncus canis mortuus, mastygianus
Coryphæus nebulorum Alpha audir.

II. Nulli porrò crebrioribus impetuntur convitiis, quàm qui præ aliis, vel Naturæ, vel fortunæ, vel Gratia eminent donis : illi enim quasi signum ad gittas sunt expositi. Turres enim prælatas fulgurant; humilia tecta prætereunt. Tametsi non est quod hisce angantur boni: quia malis displicere, laudari est; nec ullam auctoritatem habet ubi qui damnandus est, damnatur. Itaque convitia cum sint contemptibilia; non aliâ re magis sunt digna, quàm contemptu : nam audire convitia, quid ipsum per se est? an malè audies, quia hæc audis à malo? Ad ista lapides ei que convitiare. Quid proficiet? si quis ergo, ut lapides audierit, quem è suis maledictis fructum referet, quod maledicit? imò quod non damnum sibi inferet? Immo is qui incessitur convitiis, potest, si velit inde habere emolumentum : quia vel verum est convitium, vel falsum? si verum, quid ringimur, & sævimus? multum aliquod nobis resectum est, antea fors ignotum, si falsum est convitium, nihilo minus ferendum est, cum nihil nobis noceat, si nolumus nocere. Paucis si verum est convitium, quia in te est vitium, corrige; si falsum, quia alterius est mendaciū, conspice: sic corrigendo, & despiciendo, fies omnibus suspiciendus.

III. Si quis tibi ostendit lutum adhærere vestibus, nos rejicis in illum, sed abstergis : eodem proinde modo, si quis convitiator nævum ostendat in moribus; non regerendum est convitium, sed abstergenda labe. Cum Platoni amicorum aliquis retulisset esse nonnullos, qui ipsum convitiis insectarentur, ait, ego, ait, ita mores componam, ut convitiatoribus

loqui

Aprilis.
stygiarum

tur com

rtuna;

num ad

culgura

si non

licere,

i qui dan

n sint con

quàm con

per se

ista lapa

go, ut lapa

feret, qu

feret? Im

nde hanc

vitium, v

nus? mo

s ignota

ndum et

Paucis

corrigere

ce: sic co

ciendus

ere velle

m profu

at in mor

absterge

s retulit

rentur

toribus

Tessera.

295

Aprilis.

des nulla habeatur. Quanta est amentia, timere ne te opprobriis lacerent amentes, & improbi; ne infame-
ris ab infamibus. Nunquid te facient malū, quia lo-
quantur de te mala? si tibi bona sit conscientia, quid
tibi oberunt malorum convitia? Habebit mercedem
tua paciētia, si oblivioni detur illata injuria. Sicut ni-
hil est deformius, quàm respondere furiosis: ita nihil
utilius, quàm tacere provocantibus. Nullus erit finis
inimicitias, nisi ad tempus obtemperemus iratis. Hoc
pacto, è duobus alterum proculdubio consequeris:
aut inimicum tuæ mansuetudinis exemplo mitiorem
reddes; vel certè, si despexeris, acrius illum vindicabis.
Quidem adversario durius esse potest, quā se con-
temni à te: id fiet, cū te videbit animū gerere con-
vitiis omnib⁹ altiorē; nec te plus curare illius linguæ
petulantiam, quàm molossus catelli latratum. Quid
mirum est, si malè de te loquantur, qui sunt mali, qui
benè loqui nesciūt; faciunt illi, non quod mereris, sed
quod solent. Denique qui convitiatur, vel te ridet, vel
te monet: si monet, profuit; si ridet, modò velis, non
obfuit. Summa documētōrū tota est in hac Epigraphe.

Si vitio careas; reprobi convitia spernas.

19. DIES APRILIS.

Genus ultionis est; eripere ei, qui fecit, con-
tumeliæ voluptatem. *Seneca de Constant.*

Sapient. cap. 17.

Contu- I. **V**iolationi famæ, succedit vio-
latio Honoris; quocunque
modo fiat, uno nomine
melia.

Contumeliæ indigitatur: eò quod alte-
rius Honor non proteratur absque contemptu à

T 4

quo